

Tady je Matěj Skalický a tohle je Vidohradská 12.

Mož zbřelavská dostal za pohlavní zneužívání a z násilnění šestih chlapců podmíněný trest.

Vyplývá to z tohody ovyně a tresto, kterou odsouhlasil kajsý soud v Brně.

Šlo v podstatě o osahávání poškozéných na jich genitáli.

Můž se s vým objetem a jich rodičům omluvil a slíbil, že se bude léčit.

Pracovat s dětmi můž jak soud výslovně nezakázal.

V pruběhu tří let zneužíval a znásilňoval nezletilé chlapce a dostal podmínku.

V kauzam můž zbřelavská otevřela debatu o dohodách o vyně a tresto v Česku.

Téma pro advokátku Luci Hrdou, spoluzakladatelku spolku bez trestu.

Dnes je pátek, prvního září.

Dobrý den, vítejte tady u nás ve Vinohradské 12.

Dobrý den.

Už několik dní jsem luví o podmínce, kterou uložil krajský soud v Brně muži,

který pohlavně zneužil a z násilně šest malých chlapců během tří let.

Ten soud ní se nád točíš souhlasil s navrženou dohodu o vyně a tresto.

Soudce Roman Kavká v rozovorech pro Deník N-Nebo-DWTV

vysvětloval, že pro dohodu mluvili okolnosti případu,

taky to, že ten muž nebyl dosud trestán,

že souhlasili zástupci poškozíných,

že on se omluvil a že splatil nemajetkovou újmu v plné víši.

Tak neleží ta odpovědnost za tu dohodu ve výsledku na státním zástupci

nebo skutečně na těch, kteří užavřeli a ne na tom soudci,

protože ta kritika na toho soudce se objevila, není malá.

Ona vždycky leží na oboudvou, to znamená,

jak na státním zástupci, který to dohodu sjednává,

tak na soudci, který to dohodu schvaluje,

nebo na soudním se nátu v případě,

že se jedná o nějaký závažnější trestný čen.

A v případě, že státní zástupce to dohodu sjedná nějakým způsobem

a soudu se nelíbí, to dohoda, kontrastní rád

přímo stanoví ty mantenele toho, kdy jí musí odmítnout,

to znamená, když je ten trest,

tak jak v zákoně být třeba nesmí, nebo je nepřiměřený,

ten si jednaný, tak jí má odmítnout.

A je to samozřejmě na rozhodnutí toho soudu,

nebo toho se nátu, jakým způsobem se k té dohodi postaví.

Podle soudce Romana Kavky se jednalo o nejméně

závažnou formu znáselnění.

On mluvil o tom, že to je v našem třesním rádu

poměrně široký pojem, a že mělo jít o doteky, o kontakty, rukou

a tak dále, že nedošlo, pokud to budu správně citovat,

k vyniknutí vlastně do...

Že to nebylo penetrativní znáselní.

A že mluvil o tom, že tady musí být nějaká individualizace,

té trestní represe tak není to pochopitelný argument,
že právě proto přijel tu dohodu a nešel do toho rádného jednání
a ten trest nebyl tak výjako bývá, kolik je tam 5,
až 12 let, ta trestní sásba.

Ano, tam je 5, až 12 let, pokud je to u dětí.

A bych chtěl říct, že zákonodárce neřekl,
pokud to bude penetrativní znáselnění, bude to 5, až 12,
což by mohlo říct, protože penetrativní znáselnění
je uvedeno v odstavci dva.

A ten penetrativní formu jsou v odstavci jedna
a potom ty děti jsou v odstavci tři.

A on by zákonodárce mohli říct, kdyby to tak myslel,
že pouze, pokud se stane to, co je v odstavci dva na dětech,
je 5, až 12, ale on říká, ne, jakékoliv znáselnění na dětech
je 5, až 12. To znamená, tedy zákonodárce

celé jasně mluví o tom, že prostě znáselnění dítě
je extrémně závažné, extrémně škodlivý trestný čin,
nebo to jedná, nev extrémně škodlivé,

a mě rozdělování toho na méně závažné

a více závažné znáselnění nedává smysl,

protože se setkáváme s oběťmi znáselnění

v různých form, které ale mají vždycky nějaké následky

a mluví o tom psychologové, že vůbec nemá smysl

se dohadovat o tom, jestli to následky má, nebo nemá,

protože to má vždycky. Otázka je jenom

potom na klixu závažné, a hlavně, kdy se oběví,

protože u dětí tam bývá forma vytěsnění.

To znamená, že tedy děti vlastně si to teď nevidumuje,

ale on jim to obrazně může bochnout do obliče 3 za 10,

za 15, za 20 let, až budu mít svoje děti,

nebo v rámci nějaké vzpomínky čichové, pachové, něco takového,

a potom to samozřejmě otvírá velká,

já nechci říct traumatál velké psychické problémy.

Bez ohledu na to, o jakou formu toho znáselněníšlo.

Je to tak?

Jak tedy rozumíte tomu, jak solce kavka argumentuje

nebo říká, že se v tom tresním řízení

neoběvila žádná informace, že by ti nezletili,

utripili fyzické zranění, nebo psychické traumá,

a to ani do budoucna?

To je problematika znaladského skoumání

v rámci tresního řízení.

By se bohužel, setkám máme v praxi

u toho, že se třeba udělal znaladský posudek

v přípremném řízení.

Tady já tu kauzo neznám, takže komentují obecně.
Takže nevím zda, tady byl vůbec posudek dělám,
protože ta dohoda se uzavíral v přípremném řízení,
a ne, před soudem.

To znamená, že někdy ani ten znaladský posudek
se vůbec na toho poškozeného nemusí dělat,
protože na začátku toho tresního řízení
ten obviněný řekne, že se chce dohodnout,
a vyjedná si tu dohodu,
takže ani nedojí do třeba ke znaladskémho skoumání.

A hlavně o třeba příznaky postromatu
se začínají rozjíždět minimálně po 6 měsících
od spáchání toho tresného činu.

My se velmi často setkáváme s tím,
že ta dohoda proběhne dřív,
než se to postroma stihne rozjet.

A tvolem říkují, kdy je uzavřená ta dohoda
a není řešeno před soudem třeba nějaký vypracování
dodatku znaladského posudku, kde se to postroma projeví,
tak se samozřejmě neukáže to,
co se tam stalo v plné míře.

Zajmenáte následky.

Ale tady chci říct,
že i kdyby se tady nejednala postroma,
protože postromatická stresová porucha je diagnóza,
lejkarská, která je v té mezinárodní klasifikaci nemocí,
tak i pokud se nejedná o takto závažnou poruchu zdraví,
tak te následky prostě uznáselní jsou vždycky.

A je tedy extrémně zajímavé říct,
že prostě do budoucna je to veloučené,
to je podle mě prostě a podle victimologických poznatků,
s kterým jsem se známe na nemožné.

Já trochu jenom přiblížím, o čem se tu přesně bavíme,
totiž jak měloch dojít k tomu pohlavnímu znužití
a k tomu znáselnění poprvé měl ten dotičný znužit jednoho z chlapců
jako vedoucí tábora už v roce 2018
a pak v dalších letech měli někteří další kluci,
kterým v té době nebylo ani 15 let,
zamůžem chodit do zahradníchatky na návště,
vy měli tam přespávat.

Za krajské státní zastupitelství v Brně Mluví žalopce Marek Vagaj.

Já jsem z toho dohodu o vñatrestu spokojnej,
které byla uzavřená zledeného osobností,

pana obviněného, protože
v kombinaci z jeho zmenšenou přičetností
vzrůstal, které on dostává povinného léčení.
Soutce Kavka popsal, že vědnání muže,
když tam docházel těm dotyku,
ma podobně měl hrát vliv alkohol
a taky sní, že nás choupnost kontrolovat se
k vůli duševnímu onemocnění poruše
sexuální preference současně,
příležitost životem příkladného člověka
a tohle měl být exces.
Může si být, ale jsou tjišť,
že se takový exces nebude opakovat
a přijde vám to jako příhodné označení.
Já bych primárně rozebral to slovo exces,
protože si myslím, že exces je definováno
jako jednorázové vybučení.
A když něco, když něco děláte 3 roky půjšně,
tak bych tomu neřikal exces, to jedna věc.
To, že někde hrá roli alkohol
připodávání mladistvími
bych vním přičižující okolnost,
že to děláte.
Rozumíte, to nepolehčuje vám,
že tam někde konzume alkohol
nebo ho dává mladistvím.
Z mého pohledu brzy tohle se dělat nemá.
Já jsem teda nevěděl, že je to dával jem,
ale to nevím, že konzumoval sám.
Pokud by to tak bylo,
my jsme se s tím už setkali
v jiných rozhodcích, takže proto to byla
moje první myšlenka.
Ale ta nejdůležitější věc
podle mě je, že jsou cinní,
kdy nemůže být istý,
že se to nezopakuje.
A tady k tomu účelu
služí institút zákazu činnosti.
To je prostě okamžit,
kdy vy řekne, tak tohle se stalo.
A teď pozor, my nebudeme
ryskovat životy dalších dětí,
že je vystavíme tomu,

že se vám tady to stane znovu.
Pardon, zákaz činnosti práce s dětmi?
Ano, zákaz činnosti práce s dětmi.
A tady je vlastně velký rozkol
mezi tím, co říkají odborníci
psychologové a těch,
kteří pracují s dětmi vědi,
jaký to má na ně vliv.
A co tvrdí odborná justiční veřejnost,
která říká mi musíme dát člověku
šance na nápravu.
A já se dumním, že
že šance na nápravu může být
v tom, že může žít dál dobrý život,
kdy nepachá trestnou činností,
ale neznamená to, že může pracovat s dětmi.
Prostě ať se živí jiným způsobem,
že já jsem matka dvou dětí
a nechci, aby takový člověk
kdykoliv přišel dostiku s mými dětmi
v rámci toho, že můj svěřím.
A to se týká,
ne, této kouse samozřejmě
měli spousty jiných kous.
A k tomu by měl sloužit ten dětský certifikát
o jehož prosazení se
vlastně část politické reprezentace
v současné době snaží.
Gdyby byl prosazen,
tak to znamená, že...
Dětský certifikát znamená,
že když jste v rastu,
to znamená, že i když třeba dostanete zákaz
té činnosti práce s dětmi
třeba jenom na 3 roky,
to znamená, že když vy
ten tres vykonáte, tak jakoby
zahladí se vám to v rističku tresu.
Nebude už to vidět,
ale bude to na vyžádání,
jako se musíte prokázat,
že s tím tresním rističkem,
tak se bude to muset prokázat,
že s tím dětským rističkem,

že nemáte ve svém záznamu
k tom, jestli bude schoda
politická na tom, aby se
správní záznam brábil
a potom to bude na vyžádání
právě na táborech
když budete sliřevat své dítě
učitele klavíru
nebo na dramatiáků, tak prostě řeknete,
ale chce, byste si pořídil dětský certifikát.
Rozumím tomu.

Já jenom dopovím to, o čem jsme mluvili
před chvílí to, čiž tady ten zákaz
činnosti práce s dětmi udělen
nebyl, co bylo,
můži nařízeno, tak to byla
seksuologická léčba, do které
dobrovolně tedy už
sam dochází.

Já se vlastně zeptat ešte na jednu věc, protože
soudce Romankavka argumentoval v dvTv
tím, že na koniec
soudní se nác chválil tu dohodu,
že pokud by jí zrušil a nařídil proces,
museli by ti chlapci vypovídat znovu
před soudéme
minimálník otázkan toho,
jak je zasálilo to vědnání,
nemájeckové udmi a takové.

Tak byli by sekundární viktimizování
a byli by opakovaní vyslíchání
k témuž, za ktím
už oni samy přistěly zanechat
prostou čáru.

Tohle všechno přece
tak nemá v tomhle případě
pravdu, že by ten soud vystavoval
nějaké další problematické
situaci nebo jim přinášel
nějaké další trauma, tím, že by museli
o tom znovu mluvit.
Zákon o obětech, trestných činů
a zároveň trestní rád
nepodmínky pro

opakované výsledky osob mlečích
15 let a po případě výsledku nezletilých,
kdy vlastně vyžaduje, aby
opakovaným výsledkům docházelo
jenom v naprosto memorádných případech.
Takže se nemyslím,
že obecně leze,
koby se odkazovat na to,
že bychom museli tedy vyslýchát,
pokud by nebyla
zchválena dohoda. Je spouste řízení,
kde prostě, k opakovaným výsledkům
nedochází a to ani údospělých
třetí závažných trestných činů
a ten zákon na tom přímo hovorí,
je to implementace vlastně evropského práva,
která mluví o tom, že je třeba
obětě chránit v plůbehu trestního řízení.
Takže tady se nemyslím,
že jako generálně, nemluví
tady o tom jednom případě,
by to byla dobrá odpověď
na všechno.
Já bychom chtěl pouzehrnit na dvě věci
v soužasnosti tady s tím.
První věci, že
i samotné, nejvyšší státní
zástupce pro své státní zástupce
na to, jakým způsobu mají 7W do hody
a vlastně přímo
v jednom odstavci
uvádí, že u velmi závažných trestných činů
a to zajíme na tedy trestných činů
vůče dětem, které společnost v ní má
jako velmi škodlivé,
tak má státní zástupce
jako velmi dbát na to,
jestli vůbec na základě té do hody
snížit trest, tak zvaně pod sazbu,
jestli to jako by je vůbec vhodné
a že to je prakticky nevhodné, tam říká.
A to je jedna věc.
A za druhé chci říct,
že tady chápu, že tady byla nějaká snížená přičetnost

a tady potom platí jako nějaká jiná pravidla
teď mluvím opravdu obecně,
že pokud snížujeme
tak zvaně pod sazbu,
to znamená, pokud nikomu hrozí 5 až 12 let,
ale mimo chceme dát mín
na základě toho, že třeba už zavřel tu do hodu
nebo že se nám to zdá
nějaké extrémní vybučiny a ten trest
by byl velmi nespravedlivý, tak jak je
stanovil, tak mimo automaticky
nemusíme dávat podmínku.
Ten člověk může dostat mý 150 měsíců
40, nebo může dostat dva roky,
jo, ale pořád
tam nemusí být ta podmínka.
A pokud zákonodárce říká,
že se z náslní dítě, to je 5 až 12 let,
ale my tady vidíme obrovské množství
toho, kdy se chodí právě
pod sazbu, ležky řečeno,
a je to u dětských případů,
je to u znásilnění
a já se domnívám,
a je to prostě nevhodné
a že pro tyto teresné činy
je dohoda ovině a terestu
nevhodná.
To znamená, že by stejí nevyužívala do budoucná,
protože on i jsouce
kavka říkal, že se ptal
přímo obhajců poškozených,
nebo teď neměsi přímo poškozených,
za tím jsou hlasili, oni řekli,
že ano tak nestaví to ten jsou do role,
tak co s tím máme teď,
jako v tule chvíli dělát.
Já myslím, institut té dohoda ovině
teresné činy seksualizovaného násli
nebo intimního násli, pokud to takhle můžeme nazvo.
Ale co se týká těch poškozených
a opravdu tuto kaúzo neznám,
reprezentuj spoustu jiných poškozených.
Tady jde samozřejmě také o to,

že spousta poškozených už bývá rezgnovaná,
tím jak dlouho to poběc trvala
mysle teresní řízení zahájilo,
jak dlouho trvala to přípravné řízení,
jakým způsobem se k ním cholala
výtrvání té věci.
Někdy je prostě možné,
že jsou hlasí s tou dohodou jenom,
protože už prostě chtějí mít pokoj,
oni to oznamovali jako z důvodu,
které si mysleli, že to teresní řízení
na plní a jako vůbec se to nestalo.
A nebo jejich primárním zájmem
to nebylo vůbec oznamovat.
To potřeba za ně oznáme někdo jiný
a oni chtěli něco úplně jiného naše
teresní řízení.
A tady se potom nedivím,
že řeknou, že ano.
Máme jako o generální potřeby
toho říct si, že
nemůžeme v těch věcech seksualizovaného
a intimního násilí,
které ošklivé blby se to dokazuje,
není to příjemné nikomu
v tej jednací siní.
V říct tak s výměnou,
že to ne musíme dokazovat,
tak bym dávat podmínky.
To je rezgnace na to,
jakým způsobem by měl právně
stát fungovat.
Jak běžné je, že se ty dohody
povolilo, protože
dlouhou dobou byla dohoda o vyni
a trestu možno sednávat
jenom úméně závažných trestných činů.
Jak mám se to povolilo úplně u všech trestných činů,
dnes už to můžete udělat klidně i úvraždy.
Tak se úplně rostrhl pitel
právě s podmínkami
v důsledku
těch dohod ve věcech seksualizovaného
násilí.

To bylo primár nějakou míněno
zejména pro dlouhé trestní řízení,
kdy dokazujete hospodářskou kriminalitu.
5-10 let a podobně,
že se to mohlo stát
i ten obželovaný věhne.
Zatím jsou těch seksualizovaných trestných
činů o domácíu násilí, to nebývají
tak dlouhé saudi. Já se tady nemyslím,
že tady by byla nějaká priorita
něco skrátit.
Tady bohužel se s tím sedkávám,
že tady se to
uzavírá strašně často
a mám pocit, že je to
v těchto příperih nevhodný institút.
Bavíme se tedy o dohodě,
o vyně a trestu, která byla
v tomto konkrétním případě
uzavřená kvůli tomu,
že muž měl pohlavně zneužít
a znásilně čest malých chlapců.
Pohlavně zneužít a znásilnět.
Právní řečí, jaký je mezi tím rozdíl.
To myslím, že velká bolest
českého trestního soudnictví,
kterou se snažím velmi dlouho
upozorněvat s ostatními odborníky,
protože my máme
dvě trestné činy,
přičem, že ten trestníčím
pohlavně zneužití prakticky
pořád stejný od roku 1950,
kdy byl zaveden.
V té době myslím, že neměli být s victimologické poznatky,
které známe dnes.
A ten trestníčin v podstatě říká,
že pokud to není znásilnění
a vykonává seksualizované
nějaké chování s dítětem pod 15 let,
je to pohlavně zneužití.
Problemy v tom, že znásilnění
je u nás bráno
být extrémně násilné,

hodně se zapomíná na to definici bezbranosti,
kterou vlastně
naš trestní zákoník současný v ní mají
jako bezbranost objektivní.
To znamená kde je svázaný,
nebo zdrogovaný, nebo v komatu.
Ale ona ta bezbranost u dítěte
je subjektivní, že se nemůže
bránit někomu, kdo je starší,
kdo je v účeně mŕvu nadřížené
pozice, kdo ho vychovává a podobně,
takže ta bezbranost je tam dána vnitřně.
A my se velmi často setkáváme
s tím, že prostě
bohužel, je to tak,
že mě argumentují, padějte se,
ale a teď se mluvám, budu explicitní,
tady zájdem prstve vagině, nebo dva prsty
vzadku u sedméla tého dítě,
tého přece nezavřeme na 5 let.
Ale kdyby tohle to vám udělalo
do spílému člověku, tak je to jasné
znásilniny ve druhém odstavci.
A na jednu tady to kolefikujeme
jako pohlavní znužití, a je to
velmi mírný,
u pohlavního znužití je
1% podmínku dělovánu.
A ta sasba je tam, jaká?
Tam může být 1 naš 5 let.
A u toho prvního odstavce
v Kremsto stějá, tak to mi podmínka vždycky.
Takže to, co bychom kvalifikovali,
udospěleho jako znásilnění na jednu dítě
té znásilnění není z nějakého
záhadného důvodu.
A novela, nebo ta navrhovaná
novela tresního zákonníku,
která zatím má
podporu napříčšími politickými stranami,
tak by tedy tu situace měla
měla vlastně říct, že dítě do
12 let je bezbrané vždycky.
Což je věnikající

věc, kanána tady strašně chybyla
oproti vlastně jiným
vyspělím zemím a jech trstnímu
právu.
V cisně z tomu říkáte tutory rape.
U nás se to předložilo jako
znásilnění z podstaty, kdy vlastně
z podstaty toho problému říkáte,
že to dítě nemůže dávat souhlas
s nějakým sexuálním
nebo seksualizovaným chováním
měne. Takže já doufám, že to
projde a pak už asi můžu
zavřít krám a už náš nemysl nic dělat
protože to se snažím opravdu dlou.
Pokud je o tu hranici 12 let tam
jsem zaznamená z hodu celoholického
spektra, která má SPD, která se
s dítětem nemůže být nikdy
normální a nemůže být legalní
a to se nestane ani teď pokud
tam bude ta 12 letá hranice.
To může vypadat tak,
že seksou do 12 do 15
tři už nebude trstný, ale
to to samozřejmě neznamena
tak příkládám, že bychom někdy vzáří
mohli vlastně návrh toho záku naposad na vládu.
Mluvila jste o té 12 leté hranici,
ale media probila informaci také
o 5 leté hranici.
To bylo příliš málo, příliš nízká
výková hranice. To byl úplně první návrh.
Já mám 26 letá cery, neumím se
představit, že by některá z nich mohla
dát souhlas, jakoukla seksualizovanou
chtěl dělat.
Protože tam by se jich pak ptali, dotazovali.
Tam by už se zjišťoval, jestli to díti chtělo
nebo jestli mohlo říct, že to nechce
nebo jestli už je natolek vyspěle
a vzdělané v oblasti sexuality
že může říct, ale já tohle nechci.
Tady problém v tom, že to prostě nedokáže

řící nějakou způsta dospělých lidí.
Nastaveně těch hranic je
ekstremně komplikované
a je od nás nějaká psychosociální vývoje,
kdy děti nemůžete říct, že je to 5
nebo 6 let děti vyspívají
v určitých životních stádiích
a 5 leté dítě na tom stejně jako 8 leté dítě
podle jako těch
vývojových stádií.
A to je prv někde kolem těch 12 let,
čanský zákoník říká, že si dítě může
začít rozhodovat třeba o tom,
u koho chce být u rodičů
a je třeba dbát na teného názor
a pak se můžeme bavit o tom,
že můžeme mít teoreticky konsensuální seks
k tomu je pod 15, tak to třesný nebude.
Ale fakt, kam řekl, když s ním bude
svožet někdo, k tomu je třeba 16,
tak už to třesné bude, bude to pravdět
pohlavní zneužití.
Povážujete tedy tu úpravu
třesného zákoníku v tomto smyslu,
když se bavíme o dětek za
ideální řešení ochrany práv dětí
v české republice? Ideálně se ne.
Prdne, jsem vám skočila, že řešení.
Řekl, že řešení z mého pohledu
byta hranice měla být vyšší
třeba na těch 15 let, ale obám se,
že to je politicky nepruhodné
a po případě by to mělo
možno být zavedená třeba takzvaná
Klauser, Rome a Jule, kterou mají v Rakousku
nebo v Španilsku, kdy to pohlavně
zneužití, můžete dát jenom
u dětí, které jsou si věkově blízké,
to znamená třeba 13 a 16 let,
ale 13 a 40 u 16 slní.
A kdy to zohledňuje, ten věkují rozdělě.
Pořád i tady u nás to bude muset zísťovat,
jestli jako tam balenzámbreslost
a bezberanost a podobně.

Takže to je jedna věc.
A pak se dobnívám, že
k tomu, abychom dospěli
k nějakému ideálnímu ustavu,
bychom ty zákony museli opravdu začít aplikovat,
opravdu chránit oběti
jak si reálným výkonem
těch práv a povinností,
které ty zákony dávají,
to znamená výsledky
v sestě ve
velmi dobrých výsledkových místnostech.
Já jsem třeba bédela přehrávání
jednoho výsledku nezlatilého dítěte
obětí restného činu,
kdy vlastně o nosice bylo vyslýcháno
v té speciální místnosti a nesmělo si tam
hrát s hračkami.
Jak měla se chtít hrát nebo
pravidlo psychomotorický neklid,
tak můžu se říci, že to aby
respektovali to pravidla výsledku
nezlatilého dítěte a podobně.
Když je začít realizovat?
Na taku vidíme.
Moc díky, že jsme to mohli společně tady probrat.
Děkuju za pozvání.
Znávně zneužívání a taky znásilňování
nezlatilých.
Tohle epizodou tento týden už končíme
tak díky, že jste byli s námi
a díky, že si nás zase pustíte
v týdnu příštím.
Samozřejmě o víkendu je k dispozici
celý náš archiv.
Najdete ho na webu irozhlas.cz
Naslišenou v pondělí.